

Bài 9

Đền thờ của Đức Chúa Trời đầy dẫy vinh hiển của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Xuất. 24:16; 40:34-35; 1 Vua. 8:10-11;
Công. 7:2, 55; Gi. 17:22; Êph. 3:21; Khải. 5:13; 21:9-11

I. Vinh hiển là một thuộc tính của Đức Chúa Trời; vinh hiển là sự biểu lộ Đức Chúa Trời, tức Đức Chúa Trời được biểu lộ rạch ròi—Xuất. 24:16; Công. 7:55.

II. Vinh hiển của Đức Chúa Trời đầy dẫy nhà trại và đền thờ—Xuất. 40:34-35; 1 Vua. 8:10-11:

A. “Mây bao phủ Trại nhóm họp, và vinh hiển của Đức Giê-hô-va đầy dẫy nhà trại”—
Xuất. 40:34:

1. Ngày mà nhà trại được dựng lên, mây giáng xuống bao phủ nhà trại, vinh hiển của Đức Chúa Trời vào trong và làm đầy dẫy nhà trại là một ngày trọng đại—cc. 2, 34-35:

a. Những người tập trung quanh Trại nhóm họp đều có thể thấy mây, trong khi thầy tế lễ thượng phẩm, người cuối cùng vào trong Nơi chí thánh trong nhà trại thì có thể thấy vinh hiển bên trong của nhà trại—Lê. 16:15; Hê. 9:7.

b. Điều này hàm ý rằng trong kinh nghiệm về nếp sống Hội thánh, chúng ta cần tiến lên bằng cách vào trong nhà trại, tức vào trong Christ là hiện thân của Đức Chúa Trời, để vui hưởng bánh tại bàn và câu thay tại bàn thờ xông hương hầu chúng ta có thể kinh nghiệm vinh hiển trong nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời—Xuất. 40:34-35; Gi. 1:14.

2. Nhà trại được mây bao phủ và đầy dẫy vinh hiển là một phúc hạnh lớn cho con dân Israel, nhưng ngày nay, chúng ta có thực tại của những gì mà họ chỉ có trong biểu tượng—14:2-3, 6, 10-11, 16-18, 20, 26; Êph. 2:18-22; 3:16-21.

B. “Vinh hiển của Đức Giê-hô-va đầy dẫy nhà của Đức Giê-hô-va”—1 Vua. 8:11:

1. Đền thờ, tức sự biểu lộ tập thể và nơi ở của Đức Chúa Trời trên đất, đầy dẫy vinh hiển Đức Chúa Trời—vv. 10-11.

2. Vinh hiển của Đức Giê-hô-va đầy dẫy đền thờ Đức Giê-hô-va, đem Đức Chúa Trời là Đấng ở trên các tầng trời xuống đất và kết hiệp đất với trời—c. 11.

3. Trong Sáng Thế Kí chương 28, Gia-cốp mơ thấy “một chiếc thang dựng trên đất, đầu đến tận trời” (c. 12), rồi ông nói rằng đây “thật là nhà của Đức Chúa Trời, thật là cổng trời” (c. 17):

a. Tại đó, trời xuống với đất, và đất được kết hiệp với trời bằng chiếc thang.

b. Chiếc thang này là hình bóng về Christ, Đấng là Con Loài người cùng với nhân tính Ngài, là chiếc thang dựng trên đất và dẫn đến trời, để giữ trời mở ra với đất và kết hiệp đất với trời vì cơ nhà của Đức Chúa Trời, Bê-tên—Gi. 1:51; Sáng. 28:19.

c. Ngày nay, Đức Chúa Trời thuộc trời đến trên đất, và đất được kết hiệp với Đức Chúa Trời bởi Christ là Đấng cư ngụ trong chúng ta—Côl. 1:27.

d. Đức Chúa Trời không chỉ từ trời xuống, mà vinh hiển sê-ki-na của Ngài còn đầy dẫy đền thờ—1 Vua. 8:10-11.

III. Đức Chúa Trời Tam Nhất là Đức Chúa Trời vinh hiển—Công. 7:2, 55:

A. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời vinh hiển—cc. 2, 55:

1. Hễ khi nào Đức Chúa Trời được biểu lộ thì đó là vinh hiển; Đức Chúa Trời vô hình là Đức Chúa Trời, còn Đức Chúa Trời hữu hình là vinh hiển—Xuất. 13:21.

2. Đức Chúa Trời vinh hiển đã hiện ra với Áp-ra-ham, kêu gọi ông, và phân rẽ ông khỏi thế giới cho Đức Chúa Trời; ông được thu hút và bắt lấy bởi vinh hiển ấy—Công. 7:2.
- B. Trong Ê-phê-sô 1:17, Phao-lô dùng từ liệu *Cha vinh hiển*:
1. Cha vinh hiển là Đức Chúa Trời được biểu lộ qua nhiều con của Ngài—Hê. 2:10.
 2. Danh xưng *Cha* ngụ ý sự tái sinh, còn từ *vinh hiển* ngụ ý sự biểu lộ; vì vậy, danh xưng *Cha vinh hiển* ngụ ý đến sự tái sinh và biểu lộ.
- C. Đấng Christ Con và Đức Chúa Trời Cha là như nhau trong vinh hiển—Gi. 17:5:
1. Đấng Christ Con là sự chói sáng của vinh hiển Đức Chúa Trời; Con là sự chiếu sáng, sự rực rỡ, của vinh hiển Cha—Hê. 1:3a.
 2. Christ là Vua vinh hiển, Đức Giê-hô-va vạn quân (tức là của các quân đội), Đức Chúa Trời Tam Nhất được-tổng-kết hiện thân trong Đấng Christ chiến thắng sắp đến—Thi. 24:7-10; Lu. 21:27; Mat. 25:31.
 3. Christ là Chúa của vinh hiển—1 Cô. 2:7-8:
 - a. Christ là sự sống của chúng ta ngày nay và vinh hiển của chúng ta trong tương lai—Côl. 3:4; 1:27.
 - b. Đức Chúa Trời đã kêu gọi chúng ta đến vinh hiển này và Ngài sẽ đem chúng ta vào vinh hiển này—1 Phi. 5:10; Hê. 2:10.
- D. 1 Phi-e-rơ 4:14 nói về “Linh của vinh hiển và của Đức Chúa Trời”:
1. Linh của vinh hiển là Linh của Đức Chúa Trời.
 2. Linh của vinh hiển là Đấng mà qua Ngài, Christ được tôn vinh trong sự phục sinh của Ngài—La. 1:4.
 3. Chính Linh của vinh hiển này ngự trên các tín đồ đang chịu khổ trong sự bắt bớ để tôn vinh Christ phục sinh và được tôn cao, là Đấng hiện ở trong vinh hiển—1 Phi. 4:13-14.

IV. Về nội tại, vinh hiển của Đức Chúa Trời có liên quan đến gia tể của Đức Chúa Trời—1 Ti. 1:4; Êph. 1:10:

- A. Mục tiêu đời đời của Đức Chúa Trời là đem nhiều con vào vinh hiển vì sự biểu lộ tập thể đời đời, tức Giê-ru-sa-lem Mới—Hê. 2:10; 1 Cô. 2:7; Êph. 1:5-6, 12, 14; Khải. 21:7, 9-11.
- B. Đức Chúa Trời đã tiên định cho chúng ta đạt được vinh hiển Ngài để chúng ta có thể biểu lộ Ngài; do đó, mục tiêu tiên định của Đức Chúa Trời là vinh hóa chúng ta—1 Cô. 2:7.
- C. Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng ta theo hình ảnh Ngài như những chiếc bình cho sự cao trọng; trong sự tể trị của Ngài, chúng ta đã được tiên định để làm những chiếc bình cao trọng nhằm biểu lộ những gì Ngài là trong vinh hiển—Sáng. 1:26; La. 9:21, 23.
- D. Sự cứu chuộc của Christ đã thỏa đáp đòi hỏi về vinh hiển của Đức Chúa Trời—3:23-25; Hê. 9:5; đc. Sáng. 3:24.
- E. Qua phúc âm vinh hiển của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã kêu gọi chúng ta bằng vinh hiển đời đời của Ngài và vào trong vinh hiển đời đời của Ngài—2 Cô. 4:4; 1 Ti. 1:11; 1 Tê. 2:12; 1 Phi. 5:10; 2 Phi. 1:3.
- F. Đấng Christ bao-hàm-tất-cả cư ngụ trong chúng ta là hi vọng về vinh hiển—Côl. 1:27; 3:4, 11.
- G. Khi ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa, chúng ta đang được biến đổi nên hình ảnh của Chúa từ vinh hiển đến vinh hiển—2 Cô. 3:18.

- H. Đức Chúa Trời Cha đang chuyển động trong chúng ta là Đức Chúa Trời của mọi ân điển để chúng ta có thể dự phần vinh hiển đời đời của Ngài và thậm chí trở nên vinh hiển của Đức Chúa Trời—1 Phi. 5:10.
- I. Vinh hiển của Đức Chúa Trời trong gia tế Đức Chúa Trời liên quan đến đỉnh cao của khả thi thần thượng – Đức Chúa Trời trở nên con người để con người có thể trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống, bản chất, và chức năng nhưng không trong Thần cách—Gi. 1:14; La. 8:3; 1:3-4; Côl. 3:4; Hê. 2:10; Khải. 21:10-11.
- V. Trong Giăng 17:22, Chúa Jesus đã cầu nguyện: “Vinh hiển mà Cha đã ban cho Con thì Con ban cho họ, để họ là một, cũng như Chúng ta là một”:**
- A. Sau khi cầu nguyện cho các giai đoạn thuộc sự hiệp một trong danh Cha bởi sự sống đời đời (cc. 6-13) và cho sự hiệp một qua sự thánh hóa bởi lời thánh (cc. 14-21), Chúa đã cầu nguyện cho giai đoạn thứ ba về sự hiệp một của tín đồ trong vinh hiển thần thượng để biểu lộ Đức Chúa Trời Tam Nhất cách tập thể (cc. 22-24).
- B. Vì vinh hiển mà Cha ban cho Con đã được Con ban cho chúng ta nên sự hiệp một đích thực là trong vinh hiển thần thượng—c. 22:
- Vinh hiển là quyền làm con được Cha ban cho Con cùng với sự sống và bản chất thần thượng của Cha để biểu lộ Cha trong sự đầy đủ của Ngài—cc. 1, 5, 22.
 - Có bốn phương diện của vinh hiển: quyền làm con, sự sống của Cha, bản chất thần thượng của Cha, và sự biểu lộ của Cha trong sự đầy đủ của Ngài; bốn điều này tương đương với vinh hiển mà chúng ta có trong Con và đã được Con ban cho chúng ta—Êph. 1:5; 4:18; 1 Gi. 5:12; 2 Phi. 1:4; Khải. 21:9-11.
- C. Trong giai đoạn thứ ba của sự hiệp một, tín đồ, là người hoàn toàn từ chối bản ngã, vui hưởng vinh hiển của Cha là nhân tố cho sự hiệp một hoàn hảo của họ và nhờ đó biểu lộ Đức Chúa Trời theo cách xây dựng, tập thể—Gi. 17:22:
- Chỉ trong giai đoạn thứ ba của sự hiệp một chúng ta mới hoàn toàn được hoàn hảo thành sự hiệp một để bày tỏ và tôn vinh Chúa.
 - Chúng ta sẽ có sự sống của Đức Chúa Trời, bản chất của Đức Chúa Trời, và thậm chí chính Đức Chúa Trời vì mục đích trở nên sự tỏ ra và biểu lộ của Đức Chúa Trời—c. 22.
- VI. Trong Ê-phê-sô 3:21, Phao-lô tuyên bố: “Nguyện vinh hiển quy về Ngài trong Hội thánh và trong Christ Jesus cho đến mọi thế hệ mãi mãi vô cùng. A-men”:**
- A. Chúng ta đang được làm cho mạnh mẽ vào trong người bề trong theo sự phong phú của vinh hiển Ngài; điều này ngụ ý rằng vinh hiển của Đức Chúa Trời có thể được đem vào trong thánh đồ—c. 16; 2 Cô. 3:18.
- B. Trong Ê-phê-sô 3:21, *nguyện vinh hiển quy về Ngài* ngụ ý rằng vinh hiển của Đức Chúa Trời mà đã được đem vào trong thánh đồ, trở về với Đức Chúa Trời.
- C. Vinh hiển này cùng với Đức Chúa Trời đến với chúng ta, và sau khi được đem vào trong chúng ta, vinh hiển ấy sẽ cùng với chúng ta trở về với Đức Chúa Trời; đây là cách mà Đức Chúa Trời được tôn vinh trong Hội thánh—cc. 16-21.
- D. Bởi sự giao thông hai chiều này, Hội thánh là trái đầu mùa trong vũ trụ (Gia. 1:18), đi đầu trong việc dâng vinh hiển cho Đức Chúa Trời:
- Vinh hiển của Đức Chúa Trời được đem vào Hội thánh, và Ngài được biểu lộ trong Hội thánh—Êph. 1:22-23; 2:21-22; 3:16-17, 19b.
 - Vinh hiển quy về Đức Chúa Trời trong Hội thánh tức là Đức Chúa Trời được tôn vinh trong Hội thánh—c. 21.

3. Đức Chúa Trời sẽ được tôn vinh không những trong thời đại này, tức thời đại Hội thánh, mà còn trong thời đại sắp đến, tức thời đại vương quốc, và trong thời đại của các thời đại, tức cõi đời đời—Mat. 6:13, 29; La. 16:27; Khải. 5:13; 21:10-11.
4. Để Đức Chúa Trời được tôn vinh trong mọi thời đại, từ thời đại hiện tại cho đến cõi đời đời, Ngài phải được tôn vinh trong Hội thánh và trong Christ—Êph. 3:21.

VII. Một đặc điểm nổi bật của Giê-ru-sa-lem Mới là thành đó có vinh hiển của Đức Chúa Trời, tức sự biểu lộ của Ngài—Khải. 21:11, 23:

- A. Giê-ru-sa-lem Mới, sự biểu lộ tập thể của Đức Chúa Trời trong cõi đời đời, mang dáng vẻ của Đức Chúa Trời để biểu lộ hình ảnh của Đức Chúa Trời trong vinh hiển Ngài—cc. 10-11; 4:3.
- B. Toàn bộ thành Giê-ru-sa-lem Mới đều mang vinh hiển của Đức Chúa Trời, tức là chính Đức Chúa Trời chiếu sáng ra qua thành—21:11a:
 1. Vinh hiển của Đức Chúa Trời là nội dung của Giê-ru-sa-lem Mới, vì thành hoàn toàn đầy dẫy vinh hiển Ngài; điều này hàm ý rằng Giê-ru-sa-lem Mới là chiếc bình để chứa đựng Đức Chúa Trời và biểu lộ Ngài.
 2. Vinh hiển của Đức Chúa Trời thật ra là chính Ngài được tỏ ra; do đó, thành thánh đầy dẫy vinh hiển Đức Chúa Trời có nghĩa là Đức Chúa Trời được tỏ ra trong thành này.
- C. Vinh hiển của Đức Chúa Trời, tức Đức Chúa Trời được biểu lộ, tỏa sáng Giê-ru-sa-lem Mới, chiếu sáng qua tường bằng bích ngọc—cc. 23, 18a:
 1. Ánh sáng của Giê-ru-sa-lem Mới giống như bích ngọc, trong như pha lê—c. 11b.
 2. Vinh hiển của Đức Chúa Trời chiếu sáng trong Christ Chiên con là đèn qua tường của thành thánh—cc. 23, 18a.
- D. Đức Chúa Trời là Giê-ru-sa-lem Mới, và tôn vinh Đức Chúa Trời là nhận Ngài là Giê-ru-sa-lem Mới và dâng mọi vinh hiển cho Ngài—c. 22; La. 15:5-7:
 1. Tôn vinh Đức Chúa Trời là dự phần Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 3:12; 21:11.
 2. Chỉ khi chúng ta biểu lộ Đức Chúa Trời trong Giê-ru-sa-lem Mới thì Ngài mới thực sự được tôn vinh trong vũ trụ—La. 16:27; 1 Cô. 10:31.
- E. Là Giê-ru-sa-lem Mới, chúng ta sẽ là sự ngợi khen về vinh hiển của Đức Chúa Trời—Êph. 1:12:
 1. Trong cõi đời đời, tất cả các con của Đức Chúa Trời sẽ hoàn toàn được dầm thấm Đức Chúa Trời và biểu lộ Đức Chúa Trời—Hê. 2:10.
 2. Đức Chúa Trời sẽ được biểu lộ qua các con được vinh hóa của Ngài, và Đức Chúa Trời được biểu lộ này là vinh hiển—Khải. 21:7.
 3. Tất cả các thiên sứ và những điều tích cực trong vũ trụ sẽ ngợi khen Đức Chúa Trời được biểu lộ; do đó, chúng ta, các con được vinh hóa của Đức Chúa Trời, sẽ là sự ngợi khen về vinh hiển Ngài—Êph. 1:12.